

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/474/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612211112
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1612211112.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a členov senátu JUDr. Branislava Krála a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: STAVMAT STAVEBNINY, s r.o., Pezinská ul. č. 56, Malacky, IČO: 34116125, zast. AK Dlhopolec, s.r.o., Nám. SNP č. 27, Zvolen, IČO: 36867306, proti žalovanej: H.. V. B., K.. XX.XX.XXXX, O. B.S. T.. Č.. XX, Q., zast. JUDr. Vladimírom Lamačkom, Radničné nám. č. 7/B, Bratislava, o zaplatenie 14.690,68 eur s prísl, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Malacky z 24. októbra 2016, č. k. 6C/316/2014-90, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorý zastavil konanie a vo výroku, ktorým rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi, potvrdzuje.

Výrok napadnutého uznesenia o trovách konania sa mení tak, že žalovanej sa priznáva náhrada trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie, vrátil žalobcovi súdny poplatok 872,19 eur a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 881,- eur do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobca sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 14.690,68 eur s prísl. titulom ručiteľského záväzku za nezaplatenie kúpnej ceny za dodaný tovar. V odpore proti platobnému rozkazu č.k. 16Ro/2129/2012-49 žalovaná namietla nedostatok právomoci súdu v predmetnej veci, pretože v ustanovení rámcovej kúpnej zmluvy, bod 7.1, sa zmluvné strany dohodli, že všetky majetkové spory, ktoré vznikli alebo v budúcnosti vzniknú zo zmluvy bude rozhodovať Stály rozhodcovský súd ARBITER, zriadený pri právnickej osobe LICITOR group, a.s. Žilina. Súd prvej inštancie sa s touto námietkou žalovanej stotožnil a dospel k záveru, že predmetnú sporovú vec má rozhodnúť rozhodcovský súd ARBITER, zriadený pri právnickej osobe LICITOR group, a.s., a to na základe rozhodcovskej doložky dojednanej v čl. VII ods. 7.1 rámcovej kúpnej zmluvy č. XX/XX/XXXX, vo vzťahu ku ktorej bola dohoda o ručení uzavretá. Vzhľadom na to súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 6 ods. 1 C.s.p. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania 881,- eur, pretože procesne zavinil zastavenie konania.

3. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil. V odvolaní namietol, že rozhodcovská zmluva uvedená v čl. VII ods. 1 rámcovej kúpnej zmluvy, od existencie ktorej súd prvej inštancie odvodil svoju nepríslušnosť vo veci, nebol uzavretá medzi stranami sporu a žalovaná ani námietku nepríslušnosti nevzniesla. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že od žalovanej sa domáha zaplatenia sumy 14.690,68 eur s prísl. titulom jej ručiteľského záväzku podľa § 303 Obch. zák. na uspokojenie v budúcnosti vzniknutých pohľadávok žalobcu a ich príslušenstva, ktoré vzniknú v dôsledku alebo v súvislosti s nezaplatením kúpnej ceny za opakujúce

sa dodávky objednaného tovaru, na zaplatenie ktorej je povinný dlžník spoločnosť ELÁN-M z kúpnej zmluvy č. XX/XX/XXXX uzavretej dňa 17.02.2011. Keďže žalobca svoj nárok voči žalovanej neuplatňuje z rámcovej kúpnej zmluvy, je poukazovanie na rozhodcovskú zmluvu v nej obsiahnutú irelevantné. Žalobca nikdy so žalovanou neuzavrel rozhodcovskú zmluvu v zmysle § 3 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, ktorá by zakladala právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor z dohody o ručení. Keďže žalovaná nie je účastníčkou rámcovej kúpnej zmluvy, pričom v zmluve absentuje jej prejav vôle byť rozhodcovskou zmluvou viazaná, právomoc rozhodcovského súdu veci rozhodnúť nie je daná. Právomoc rozhodcovského súdu by bola daná len vtedy, ak by sa žalobca so žalovanou na rozhodcovskej zmluve dohodli v dohode o ručení, čo sa však nestalo.

4. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

5. Z čl. I, bod 1.1 rámcovej kúpnej zmluvy č. XX/XX/XXXX uzavretej medzi zmluvnými stranami STAVMAT, spol. s r.o. ako predávajúcim (žalobca) a ELAN - M, s.r.o. ako kupujúcim zo 17.02.2011 vyplýva, že jej predmetom je záväzok predávajúceho dodať kupujúcemu akýkoľvek tovar z predávaného sortimentu stavebných výrobkov predávajúceho. V čl. VIII bod 7.1 tejto zmluvy sa jej zmluvné strany dohodli, že všetky majetkové spory, ktoré vznikli alebo v budúcnosti vzniknú z tejto zmluvy, sa budú rozhodovať pred jediným rozhodcom v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom ARBITER, zriadeným pri právnickej osobe LICITOR group, a.s. Predmetná kúpna zmluva je uzatvorená podľa § 409 a nasl. Obch. zák.

6. Žalobca uzavrel so žalovanou, ktorá je konateľkou spoločnosti ELAN - M, s.r.o., dohodu o ručení podľa § 303 a nasl. Obch. zák., v ktorej žalovaná ako ručiteľka vzala na vedomie kúpnu zmluvu č. XX/XX/XXXX zo 17.02.2011 a v čl. II dohody vyhlásila, že uspokojí v budúcnosti vzniknuté majetkové pohľadávky veriteľa (žalobcu) z predmetnej zmluvy v prípade, ak ich neuhradí dlžník. Ide o vedľajší (akcesorický) a zaisťovací inštitút na zabezpečenie peňažných záväzkov dlžníka (spoločnosti ELAN - M, s.r.o.) z hlavného záväzkového vzťahu, ktorým je v prejednávanom prípade kúpna zmluva č. XX/XX/XXXX. Aj odvolací súd je preto zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že predmetný spor má právomoc prejednať rozhodcovský súd podľa čl. VII bod 7.1 kúpnej zmluvy. Žalovaná síce nebola zmluvnou stranou rozhodcovskej zmluvy, pretože však ide o konateľku dlžníka, t. j. osobu, ktorá v mene dlžníka kúpnu zmluvu uzavrela, o majetkový spor z predmetnej kúpnej zmluvy (ktorý nie je z rozhodovacej právomoci rozhodcovského súdu vylúčený, vid' § 1 ods. 1 až 3 zák. č. 244/2002 Z.z.) a zohľadniac právny charakter ručiteľského záväzku vo vzťahu k záväzku hlavnému, je zrejmé, že právomoc rozhodcovského súdu nie je možné v tomto prípade vylúčiť.

7. K odvolacej námietke žalobcu ohľadom absencie námietky nedostatku právomoci zo strany žalovanej odvolací súd uvádza, že z obsahu jej odporu proti platobnému rozkazu je zrejmé, že právomoc súdu namietla, keď v ňom odkazuje na rozhodcovskú doložku uvedenú v bode 7.1 kúpnej zmluvy (č. I. 54).

8. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie postupoval správne keď v zmysle § 6 ods. 1 C.s.p. konanie zastavil. Rovnako správne postupoval, keď podľa § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi.

9. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. vo výroku, ktorým konanie zastavil a vo výroku, ktorým rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi.

10. Súd prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vo výške 881,- eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia odkazujúc na ust. § 256 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. Na základe týchto zákonných ustanovení však súd prvej inštancie rozhoduje len o nároku na náhradu trov s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Súd prvej inštancie však v rozpore s tým o výške nároku rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, teda predčasne. Výrok napadnutého uznesenia o trovách konania teda nie je vecne správny a preto ho odvolací súd podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalovanej priznal náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu, keďže zastavenie konania zavinil žalobca.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1, v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).